

РЕШЕНИЕ

№ 453

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.07.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова
Миглена Недева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Костов, като разглежда дело номер **4283** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

С решение от 09.03.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 12574/2011 г., Софийският
районен съд, НК, 111-ти състав е потвърдил наказателно постановление №
Р-10-605/12.04.2011 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за
финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на
основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/ на Застрахователно
дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено
место], [улица], представлявано от изпълнителния директор С. С. П. са наложени пет
имуществени санкции от по 1000 /хиляда/ лева всяка за извършени административни
нарушения по чл. 317 а, ал. 3, във връзка с чл. 294, ал. 4 във връзка с ал. 1 от КЗ.

В законния срок, против решението е постъпила касационна жалба от представителя
на санкционираното застрахователно дружество. В жалбата се излагат доводи за
неправилно прилагане на разпоредбите на материалния закон, като са допуснати
съществени процесуални нарушения в частност нормата на чл. 317а, ал. 1 във връзка
с чл. 294, ал. 4 във връзка с ал. 1 от КЗ. Според посоченото в жалбата съдът
неправилно е приел в постановеното решение, че субект на задължението по чл. 294

КЗ са единствено застрахователите по чл.8, ал. 1, т. 2 КЗ. Обосновават се съображения, че санкционираното застрахователно дружество не е субект на вмененото му административно нарушение, тъй като не е застраховател, който извършва застрахователна дейност на територията на Р. Б. при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги и не е застраховател от друга държава-членка. Искането е да бъде отменено на решението на Софийския районен съд и да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност и моли да бъде оставено в сила решението на Софийския районен съд.

Представителят на С. градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а решението на Софийски районен съд правилно и законосъобразно.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Касационната инстанция, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но е постановено при неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в частност разпоредбите на чл. 294 и чл. 317а от КЗ.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел от фактическа страна, че на 03.08.2010 г. и на 06.08.2010 г. ЗД [фирма] е подало по електронен път справки с вх.№ 10-10-3343 и вх. № 10-10-3394 за сключени застрахователни договори по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилисти. При проверка на данните, отразени в тази справка, е констатирано закъсняло предоставяне на информация за сключен застрахователен договор по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилисти по пет полици. Съставен е АУАН № Р-06-1057/18.10.2010 г. за нарушение по чл. 317а, ал. 3 от КЗ.

Решението на Софийския районен съд от правна страна е мотивирано с липсата на допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон в производството по издаване на обжалваното наказателно постановление.

Установената от доказателствата и приета от Софийския районен съд фактическа обстановка, като обективна и точна, напълно се споделя от касационния състав. Въз основа на нея, настоящият съдебен състав намира, че решението на Софийския районен съд е постановено при неправилното тълкуване на материалния закон, в частност разпоредбите на чл. 294 и чл. 317а от КЗ.

Деянито, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на търговското дружество-застраховател, е квалифицирано като административно нарушение по чл. 317а, ал. 3 във връзка с ал. 1 от същия член във връзка с чл. 294, ал. 4 от КЗ. Разпоредбата на чл. 294, ал. 1 от КЗ задължава всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите

и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, да представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. Този застраховател има задължение да представя същата справка и пред КФН, съгласно чл. 294, ал. 4 от КЗ. Само субект на задълженията по чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ може да бъде санкциониран със санкциите по чл. 317а, ал. 1 и ал. 3 от КЗ, а по аргумент от чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ такъв субект е само застраховател от друга държава членка на ЕС при условията на правото на установяване или на свободата на предоставяне на услуги, какъвто качество не притежава ЗД [фирма] /справка Търговския регистър/.

Основен принцип в наказателно правната доктрина е, че санкционните норми следва да се тълкуват буквално, а при съмнение във волята на законодателя - стеснително, но никога разширително. Ако волята на законодателя е била да вмени и на местните юридически лица - застрахователи по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ задълженията по чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ, то тогава в редакцията на ал. 1 от тази норма би следвало да отсъства изразът „посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги”, който води до ограничаване кръга на задължените субекти. Доколкото санкционната норма по чл. 317а от КЗ, в нейните алтернативи, предвижда административнонаказателна отговорност за нарушения на задължения и от субектите по чл. 294 от КЗ, то касационният жалбоподател, притежаващ качеството застраховател по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ, не попада в нейното приложено поле.

По изложените съображения, обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени наказателното постановление като постановено в нарушение на материалния закон.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Пети касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 09.03.2012г., постановено по НАХД №12574/2011г. по описа на Софийски районен съд.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-605/12.04.2011г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление ”Застрахователен надзор”, с което на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането на Застрахователно дружество [фирма], [населено място] са наложени пет имуществени санкции от по 1000 /хиляда/ лева всяка за извършени административни нарушения по чл. 317 а, ал. 3, във връзка с чл. 294, ал. 4 във връзка с ал. 1 от КЗ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

